

Biljni otpad

Domljan, Ana

Undergraduate thesis / Završni rad

2019

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Academy of Fine Arts / Sveučilište u Zagrebu, Akademija likovnih umjetnosti**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:215:970245>

Rights / Prava: [In copyright](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2021-07-31**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the Academy of Fine Arts in Zagreb](#)

BILJNI OTPAD

Rana faza rada krenula je s razmišljanjem o javnom osobnom prostoru. O javnom prostoru u kojem se pojedinac osjeća sigurno, zaštićeno i doživljava ga kao osoban, privatn. Čitajući Michaela Foucaulta "O drugim prostorima" i razmišljajući o utopijama postepeno se razvio naziv neotopija. To bi bio prostor koji je namijenjen za određenu funkciju ali pojedinci taj prostor koriste na drugačiji način. (Primjer toga bi bio HNK, SC, HDLU). Prikupljala sam različite puteve i ispitivala gdje je granica javnog a gdje osobnog prostora u javnom okruženju i kako ljudi doživljavaju prostor oko sebe.

Dobiveni crteži su mi bili zanimljivi pa sam ih odlučila koristiti kao mape i vidjeti kamo će me odvesti. Odlučila sam ih bilježiti odnosno dokumentirati tako da sam sakupljala biljne ostatke na koje sam naišla na tim putevima. Svi otpadci pronađeni su u gradu na mjestima na kojima najčešće boravim.

Odlučila sam dokumentaciju raditi na što više načina to jest u različitim tehnikama. Odlučila sam se za herbarij, otiske na papiru, otiske u glini i na vakumiranje. Htjela sam prikazati i staviti u novi kontekst nešto što nas okružuje u velikim količinama i raznim oblicima a našem oku je potpuno neprimjetno. Malo a veliko, dio je naše svakodnevnice na koju ne obraćamo pažnju.

Manipulacija skupljenim materijalom mi se činila suvišna jer sam željela da dokumentacija i prikaz budu što siroviji odnosno iskreniji. Htjela sam da sam "uzorak" bude sam po sebi dovoljno zanimljiv gledatelju, što smatram da je, bez moje manipulacije. Tako sam se odlučila lijepiti ih na zid pik trakom zbog toga što je ona prirodnija izgledom i materijalom od npr običnog prozirnog selotejpa. Također pik traka i moj nasumično slaganje na zid pridonose tome da uzorci na zidu izgledaju kao da su se tamo našli nekim prirodnim tokom a opet da podsjećaju na katalog ili muzejski postav.